

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гончара Івана Андрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу сьомого пункту 4 частини першої статті 163, абзацу п'ятого пункту 4 частини першої статті 207, частини першої статті 267 Кодексу адміністративного судочинства України в редакції Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 7 липня 2010 року № 2453–VI

м. К и ї в
26 лютого 2019 року
№ 47-3(I)/2019

Справа № 3-53/2019(1068/19)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого,
Завгородньої Ірини Миколаївни,
Кривенка Віктора Васильовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гончара Івана Андрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу сьомого пункту 4 частини першої статті 163, абзацу п'ятого пункту 4 частини першої статті 207, частини першої статті 267 Кодексу адміністративного судочинства України в редакції Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 7 липня 2010 року № 2453–VI.

Заслухавши суддю-доповідача Кривенка В.В., дослідивши конституційну скаргу та додані до неї матеріали, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Гончар Іван Андрійович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають положенням частин першої, шостої статті 55, частини першої статті 64, частини третьої статті 129¹ Конституції України (є неконституційними), положення абзацу сьомого пункту 4 частини першої статті 163, абзацу п'ятого пункту 4 частини першої статті 207, частини першої статті 267 Кодексу адміністративного судочинства України в редакції Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 7 липня 2010 року № 2453–VI (далі – Кодекс).

В абзаці сьомому пункту 4 частини першої статті 163 Кодексу зазначено, що постанова суду першої інстанції складається, зокрема, з резолютивної частини із зазначенням встановленого судом строку для подання суб'єктом владних повноважень – відповідачем до суду звіту про виконання постанови, якщо вона вимагає вчинення певних дій (перебіг цього строку починається з дня набрання постановою законної сили або після одержання її копії, якщо постанова виконується негайно).

Згідно з абзацом п'ятим пункту 4 частини першої статті 207 Кодексу постанова суду апеляційної інстанції складається, зокрема, з резолютивної частини із зазначенням встановленого судом строку для подання суб'єктом владних повноважень – відповідачем до суду першої інстанції звіту про виконання постанови, якщо вона вимагає вчинення певних дій.

Відповідно до частини першої статті 267 Кодексу суд, який ухвалив судові рішення в адміністративній справі, має право зобов'язати суб'єкта владних повноважень, не на користь якого ухвалене судове рішення, подати у встановлений судом строк звіт про виконання судового рішення.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що застосовані в остаточному судовому рішенні в його справі, а саме в постанові Харківського апеляційного адміністративного суду від 21 листопада 2018 року, положення абзацу сьомого пункту 4 частини першої статті 163, абзацу п'ятого пункту 4 частини першої статті 207 Кодексу позбавляють його права на справедливий судовий захист у зв'язку з тим, що суди на власний розсуд вирішують питання встановлення судового контролю за виконанням судового рішення, який прямо передбачений частиною третьою статті 129¹ Конституції України.

Автор клопотання вважає, що через відмову апеляційного суду у встановленні судового контролю за виконанням рішення Чорнухинського районного суду Полтавської області у справі № 549/189/15-а за його позовом на підставі оспорюваних положень Кодексу було обмежено його право на судовий захист, гарантоване частинами першою, шостою статті 55, частиною першою статті 64, частиною третьою статті 129¹ Конституції України.

Обґрунтовуючи свої твердження, суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на окремі положення Конституції України, Кодексу, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, а також постанову Пленуму Вищого адміністративного суду України „Про огляд практики застосування адміністративними судами статті 267 Кодексу адміністративного судочинства України“ від 13 березня 2017 року № 3.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно зі статтею 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що

застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша); конституційна скарга має містити, у тому числі, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої).

З аналізу конституційної скарги вбачається, що Гончар І.А., стверджуючи про невідповідність Конституції України (неконституційність) оспорюваних положень Кодексу, фактично висловлює незгоду із законодавчим регулюванням судового контролю за виконанням судового рішення, що не може вважатися належним обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гончара Івана Андрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу сьомого пункту 4 частини першої статті 163, абзацу п'ятого пункту 4 частини першої

статті 207, частини першої статті 267 Кодексу адміністративного судочинства України в редакції Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 7 липня 2010 року № 2453–VI на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**